Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocijalno glasilo.

Štev. 60. V Ljubljani, v sredo 27. oktobra 1897. Letnik II.

„Slovenski List“ izhaja v sredah in sabotah. - **Naročnina** je za vse leto 4 gold., za pol leta 2 gold., za četrt leta 1 gold. Vsaka številka stane 5 novč. — **Dopisi** pošiljajo se uredništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. — **Nefrankovani dopisi** se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — **Naročnina, reklamacije** in **oznanila** se pošiljajo upravništvu „Slov. Lista“ v Ljubljani. Uredništvo in upravništvo sta v Ljubljani, **Gradišče štev. 15.** Uradne ure od 10. do 12. dopoludne. — **Oznanila** se računajo po navadni ceni.

Pred odločitvijo.

Ali pojde Badeni, ali pojde večina? to je danes vprašanje povsod, kjerkoli se govori o državnem zboru. Odgovor se večkrat glasi, da ni treba niti tega, niti onega, ampak da je zadosti, če pokaže Badeni resno voljo, da hoče hoditi z desnico, in če vlada kaj stori proti obstrukciji. Vse se pa vidi, da je vlada obstrukcije na tihem še celo vesela, samo da ni treba vladati s slovansko večino in izvajati narodne ravnopravnosti. Ko bi slovanski poslanci tako kradli davkoplačevalcem tisočake iz žepa, kakor delajo Nemci, o, kdaj bi bila že vlada pokazala zobe v imenu državnega reda; slovanske poslance bi državna pravdništva posajala na zatožno klop! Nemci pa smejo vse, dasiravno so v manjšini. Tako ne more več iti dalje! Odločiti se mora te dni na jedno ali drugo stran.

Dobro izvežbani so pač v resnici nemški volilci, ki že tako dolgo trpe, da njihovi poslanci uganjajo traparije v zbornici, mesto da bi storili za ljudstvo kaj koristnega s sklepanjem dobrih zakonov. Na to so tudi nemški časniki ponosni. V velikem boju za predpravice nemštva stoji nemško ljudstvo kompaktno za poslanci, ter je pripravljeno na vse žrtve. Nadeja se, da se bode vsled tega vojska za Nemce dobro končala.

Na svojih shodih najbolj napeti severnočeški Nemci celo obžalujejo, da je obstrukcija še preslaba. Ti bi radi Slovane kar pohrustali in nič bi se jim ne zdelo preveč, ako bi topovi pomagali razgnati slovansko večino na dunajskem Franzensringu.

Izjalovili so se zadnje dni posamezni poskusi članov večine, da bi prišlo zborovanje v pravi tir. Dipauli je sam obravnaval z nemškimi liberalci in nacijonalci, da bi glasovali za to, da njegov predlog o jezikovnem zakonu pride v razpravo. Vse se je razbilo, ker bi Nemci morali pustiti obstrukcijo in spustiti, kakor sami pravijo, najboljše sredstvo, da pride na površje odločno nemška vlada. Ta bode, kakor doslej desetletja, pomagala brez usmiljenja na steno pritiskati slovanske narode.

Tudi predsednik državne zbornice dr. Kathrein je hotel z lepa pridobiti levičarje ter se je šel botat na svojo roko z obstrukcijonisti. Ko je pa videl, da se je opekel, in da mu je zamerila desnica, je pobral šila in kopita ter odšel z Dunaja. Bog mu daj dobro! Ta blagi, naivni Tirolček tudi ni ustvarjen za predsednika v sedanjih razmerah. Zbornica potrebuje energičnega in talentiranega moža, kakeršen je bil Chlumecky.

Na oni strani Litve že gredo klenkat našemu državnemu zboru. Ministerski predsednik baron Banffy sicer ni voščil ustavnemu življenju v Avstriji še konca, pač pa je dne 25. t. m. že popraševal v ogerski zbornici po neki oporoki in pretehtoval po katerih zakonih se bodo Ogri ravnali, ako bi se vender le te dni zgodilo kaj nepričakovanega, namreč, ako bi se pokopala avstrijska ustava. Časniki trdijo, da je Banffy to govoril na višje povelje.

Ker se bliža najvažneji trenotek odločitve, treba, da Slovanstvo drži skupaj, kakor drži Nemštvo. Niti jedne kukavice naj ne bode med slovanskimi poslanci!

Izvirni dopisi.

Iz Žirov, 25. oktobra. — Kakor 17. oktobra v Vipavi, tako se je teden pozneje prišla ponujat tudi k nam „nemškutarsko-napredna“ stranka s svojim kandidatom g. Ivanom Božičem. Spremljalo je kandidata nekaj pristašev „napredne“ stranke iz Vipave in Idrije, na čelu vsem, seveda, g. dr. Tavčar. Sklican je bil shod pri g. županu Sedeju. Ni vredno, da bi omenjal vseh puščic, mnogo prav robatih, ki so letele iz ust dr. Tavčarja na druge z „narodno“ stranke ne misleče navzočnike in nenavzočnike. Slišalo se je na pr., da so Nemci dosti bolji, kot mnogo „raztrganih kapelanov“, in ako so zvezani „Narodovci“ z Nemci, so le radi tega, da zatirajo „klerikalno kapelansko stranko.“ Duhovščina naj govori le v cerkvi, v javnosti naj molči. (Po tem geslu bi čisto naravno morala molčati v javnosti tudi učitelj in advokat in bi smela govoriti le v šoli oziroma v pisarni.) Čudno je le to, da se g. kandidat pri županu ni predstavil občinstvu, dasi je bilo ondi zbranih še največ mož; že menda ni imel upanja, da bi kaj dosegel. Šele zvečer je govoril v hiši gostilničarja Kavčiča v Žireh. A tukaj je bilo večinoma le njegovo spremstvo navzoče, katero je pritrjevalo njemu in dr. Tavčarju. Žirovskih mož je bilo vseh komaj 15, a tudi ti se niso vsi strinjali z „naprednjaki“. Konec vsega modrovanja je bil, da Žirovci ne bodo dosegli nič, ako ne volijo „Narodovca“. Takó neumni pa Žirovci nismo, da bi kupili zajca v vreči, katerega nam je prišel prodajat dr. Tavčar, ki se je doslej le brigal za žirovske zajce v lesu. Ta zajec v Tavčarjevi vreči ima pa, kakor se čuti, nemškoliberalne kremplje in bi nas krščanske Slovence znabiti preveč opraskal. Najbrže bo ta zajec — maček!

Čas je, da pokažemo i mi Žirovci, da ne potrebujemo nikakega diktatorstva „nemškutarsko-narodne“ stranke, katera nam ni pomagala in nam ne bode, marveč, da volimo moža krščanskosocijalnega mišljenja, ki bo imel srce za našega kmeta. — „Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi, a delo in trud nam nebó blagoslovi!“

S Tolminskega. 25. okt. Med učitelji vré zaradi nekaterih čudnih dogodkov v okrajnem šolskem svetu. Napenjajo se strune brez potrebe; zdi se, da osebne zadeve igrajo najvažnišo vlogo. Komu koristi ta šum? Morda šoli? — Ali imajo od vseh prepirov učitelji kaj dobička? Ali posamezni udje v okr. šolskem svetu mislijo, da z odurnim postopanjem kaj dosežejo? — Ako hočemo stvarni in mirni ostati, pripoznati moramo, da dobri učitelji so premalo plačani, slabi pa preveč. Po drugi strani mora se upoštevati žalostno finančno stanje okrajnega šolskega sveta. Postave sicer jasno govore, ali žal, da ima denar tudi svoje postave. Kaj pomagajo nam vse postave, ko denarja ni! Dobre volje za zvišanje plače učiteljem je povsod, samo denarja ni nikoder. Mi smo prepričani, da vsi ljudski zastopniki bi rajši danes, ko jutri, zvišali plače učiteljstvu, ko bi bilo mogoče. Tudi zastopniki občin v okrajnem šolskem svetu prav dobro poznajo učiteljske razmere in bi radi glasovali za povišanje plač, ko bi ne bile doklade za šolo ogromne. Pri sedanjem šolskem zistemu bo težko priti naprej, treba bo vse drugače urediti šolske razmere, da bo mogoče enkrat učiteljskemu stanu primerna plačila določiti. Nekateri mislijo, da bo z deželnim šolskim zalogom to vprašanje rešeno. Mogoče, dà, mogoče, da ne. Pri sedanjih političnih razmerah in pri taki napetosti med Lahi in Slovenci, bo težko kaj. Dokler bo ostal deželni zbor in odbor in deželni šolski svet v sedanjih razmerah, ni upanja za zboljšanje plač. Slovanom nasprotni zistem vedno in dosledno deluje na to, da zadržuje izobrazbo in izomiko slovanskih narodov. Dokler bodo Slovani nevedni, si mislijo, dotlej mi Nemci in Lahi lahko vladamo. Zaradi tega tudi v deželni šolski zalog ne stavimo veliko nad. Radikalni prevrat na političnem polju prinese s seboj tudi zboljšanje učiteljskih razmer. Prosimo, to je le naše mnenje!

Ob Sočinih bregovih, 25. oktobra. — V Čepovanu so imeli č. g. lazaristi iz Ljubljane: Nežmah, Klančnik in Krivec duhovne vaje. Trajale so od 15. do 24. t. m. Vse je bilo razdeljeno po stanovih. Isti gospodje lazaristi bodo menda imeli 20. novembra sv. misijon v Ročinju.

Tolminsko sadjarsko društvo prireja poučne shode. Gg. Klavžer in A. Vrtovec, učitelj, razlagata po domače najpotrebnejše reči o sadjarstvu in živinoreji. Naši kmetje, žal, so trdi in niso dovzetni za lepe nauke. Skrajna nemarnost vlada v nekaterih občinah. Nekatere občine okoli Tolmina in Volč so začele nekoliko bolj gledati na živinorejo. Toda do umne živinoreje je še velik korak. K etijsko društvo je letos naročilo čistokrvnih juncev in junic in jih razdelilo med skrbne kmetovalce. Kmetje so baje ž njimi zadovoljni. Na tem polju čaka kmetijsko družbo še mnogo mnogo hvaležnega dela. Še vedno smo daleč za drugimi deželami.

V Cerknem menda dobro napreduje mlekarnica s centrifugo. Škoda, da domači prepiri kalijo složno delovanje. Na svetu pač mora biti že tako! Tudi na Št. Viški Gori dobro napreduje mlekarnica. Posebno surovo maslo gre kar sproti naprej, dočim sir včasih zaostaja.

V Kobaridu še danes ni sodišča. Nekateri so začeli že dvomiti, ali bo kdaj sploh sodišče v Kobaridu. Zopet občinski prepiri, oziroma sebičnost nekaterih obrtnikov vse zadržuje. Tolminci se pa v pest smejejo. Prav imajo!

Veselimo se bohinjske železnice. Samo vprašanje je, ali bo obstrukcija to pustila. Mogoče, da se zopet zavleče kako leto naprej.

Naša goriška slovenska lista si bosta kmalu zopet v laseh. Čemu drezati in očitati?! — Bojimo se, da bodo zopet viharji nastali na Goriškem, ker je premalo — ponižnosti. Bog daj, da bi se varali!

Na Dunaju, 26. okt. Prvi literarno-muzikalni večer „kružka ljubitelčj ruskoga jazyka“ na Dunaju vršil se je dne 24. oktobra povse častno. Elegantna, okusno opravljena dvorana katoliške „Recource“ je bila natlačeno polna odličnega Slovanstva: dam uradnikov, profesorjev, častnikov; v obilnem številu pa so bila zastopana tudi akademična društva: Slovenija, Zvonimir, češki akad. spolek, Zora in Bukovina.

Literarno-muzikalni večer je otvoril gosp. O. V. Ščarinski v vznesenih besedah iskreno pozdravljajoč ljubitelje ruščine, krasnega jezika onega mogočnega naroda, iz kojega srede so se narodili geniji evropske slave: Tolstoj, Turgenjev, Lermontov i. dr., izražajoč ob enem nado, da

ljubitelji ruščine v polnem in znatnem številu pristopijo v ta „kružok“.

Burno in povse zasluženo hvalo je žel slovenski kvartet (Slovenijani: Jeršinovic, Kozina, Reisner in Zupanec), ki je popolnoma eksaktno zapel troje slovenskih pesnij: „Pogled v nedolžno oko“, „Kam“ in „Tiha luna“.

Nad vse nas je pa presenetila gospa Ljudmila Podgornikova, soproga znanega izdajatelja „Slovanskega Sveta“, s svojim umetniškim prednašanjem na glasovirju Lisztove skladbe „Le rossignol“ in Rubinsteinove „Tarantelle“. V znak odkritega priznanja nje dovršenosti in spretnosti v igranju je bila odlikovana z viharnimi pozdravi in krasnim šopkom z belo-modrima trakoma.

Na to je deklamoval g. D. N. Vergun svojo nalašč za ta večer zloženo pesem: „Pozdrav kružku“, Slovenijan gosp. M. Pirnat Prešernovo „Slovo od mladosti“, g. Vergun pa z uprav nedosežno dovršenostjo parodijo „Hej Slovani“.

Najbolj se je pa omilil vsemu občinstvu maloruski akademik g. M. O. Javorski s svojim mogočnim, obsežnim basom v pesni „Ob Dnjepru“, kakor tudi gg.: Javorski, Riškov in Grazinski v prednašanju trio „Nočevala tučka“.

Tamburaški orkester hrv. akad. društva „Zvonimir“ je igral z veliko požrtvovalnostjo in dovršenostjo dokaj slovanskih skladb ter tako pripomogel, da je večer dosegel časten vspeh, popolnoma vreden svojega namena. Bil—El.

Iz državnega zbora.

Pod predsedstvom dr. Kramaža je imel dne 25. oktobra sejo proračunski odsek. Obravnavalo se je o podporah proti nezgodam. Dr. Gregorčič je govoril za Goriško, a seje je bilo kmalu konec, ker je postala nesklepčna.

Ostrmela je vsa zbornica dne 26. oktobra, ko je podpredsednik Abrahamovič otvoril sejo in naznanil, da je odložil predsedniško mesto dr. Kathrein. Poslanci so se potem menili po hodiščih le o tem dogodku, in kdo bodi Kathreinu naslednik. Nekateri govore o Ebenhochu, drugi o Dipauliju, dr. Fuchsu, in katol. ljudska stranka bi rada imela nazaj dr. Kathreina.

Dr. Gross in tovariši so predlagali, da naj se toži ministerstvo, ker hoče podaljšati za jedno leto sladkorski zakon. Dr. Lueger in tovariši so interpelirali ministerskega predsednika, zakaj je dunajska policijska direkcija začela preiskovati, kateri uradniki so se udeležili uradniškega shoda dne 21. t. m.

Dalje je dr. Lueger interpeliral, kako je z govorom ogerskega ministerskega predsednika, in kaj namerava vlada storiti, ako bi se nagodbeni provizorij ne rešil ustavnim potom? — Dr. Krek in tovariši vprašajo ministra deželne brambe, zakaj je bil v Novem Mestu kontrolni shod v nedeljo med božjo službo.

Govorili so potem o zatožbi ministrov zaradi dogodkov v Hebu poslanci: Bendel, Kinderman, Wolf in Fournier. Sprejel se je slednjič z 172. glasovi proti 145. glasom predlog dr. Stranskega, da naj se preide na dnevni red.

Danes je bila zopet seja.

Politiški pregled.

Raiffeisenski shod na Dunaju je bil dne 25. t. m. dobro obiskan. Zbrani so bili zastopniki iz vseh dežel. Navzoč je bil tudi poljedelski minister grof Ledebur, ki je zagotavljal državno pomoč. Sprejela se je resolucija, da naj se ustanovi posebni oddelek za kmetijsko zadružništvo v poljedelskem ministerstvu, kateremu bi bili kot svetovalci imenovani praktiki na polju Raiffeisenske organizacije. Doslej je v Avstriji 1500 Raiffeisenskih društev. Hranilne vloge znašajo $17^1/_2$ milijonov gld. in posojil se je dovolilo letos $18^1/_2$ mil. gld., svojega imetja imajo $1^1/_4$ milijona. Dr. Šusteršič je poročal o stanu Raiffeisenskih posojilnic na Kranjskem in trdil, da kranjska organizacija ne teži na Dunaj; zahteval je jednakopravnost in jednakovrednost vseh organizacij.

Zoper občni avstrijski kmetski shod hujskajo zagrizeni nemški nacijonalci, češ da se Nemci ne smejo udeleževati shodov, na katere prihajajo Slovani in katere podpira sedanje Slovanom prijazno ministerstvo. Vsled tega je poročilo odložil poslanec Kaiser, ki je znan kot jako kipeča nemška kri. Tudi „Grazer Tagblatt“ naravnost propoveduje, da naj se Nemci ne udeležujejo mednarodnega shoda, ampak da mora imeti shod kmetov, kakor tudi oni železničarske organizacije, nemško-narodno podlago.

Borze v Avstriji so dobile mrzlico. Dne 1. novembra t. l. se bode uvedel nekoliko zvišani davek na borzne kupčije. To zvišanje je prav majhno, vender Židje tarnajo, kakor bi se bližal konec svetá, ter tožijo, da ni bilo še nikoli tako slabih „gschäftov,“ kakor letos, in da ne morejo izhajati. Letni promet na borzi vender znaša veliko milijard in dobički se štejejo po milijonih. Nič bi ne škodovalo, ako bi se ubogim Židom še nekoliko puščalo, ker imajo še mnogo preveč krvi.

Učiteljstvo na Dunaju. Dne 22. t. m. je imelo centralno društvo dunajskega učiteljstva zborovanje. Pri volitvi v odbor je zmagala rudeča internacijonala. Socijalnodemokratski učitelji so dobili po 219 glasov in nemškonacijonalci po 216 glasov. — Nekateri slovenski učitelji trdijo, da so samo učitelji kot strokovnjaki poklicani odločevati, kakšna naj bo šola. Ako se bodo vrgli tudi naši učitelji v mokraško strujo, kakor dunajski, potem smo prepričani, da se bodo slovenski krščanski stariši na vso moč branili, pošiljati takim učiteljem svoje otroke v šolo. To se nam zdi vredno pripomniti, ker je nedavno g. Dimnik pisal v „Učiteljskem Tovarišu“: V boju za novo šolo imejmo zapisano na praporu: Avstrijski učitelj, in ne cepimo se po narodnostih!

Bivšega poslanca Pernerstorferja, ki je bil prišel nekoč prodajat svoje socijalno demokratske nauke tudi v Ljubljano in Trst, toži dunajsko državno pravdništvo, ker je razžalil ministerskega predsednika Badenija in železniškega ministra Guttenberga.

Goriškim deželnim poslancem je bil v mestih Červinjan-Tržič-Gradež dne 22. t. m. soglasno izvoljen italijanski narodni liberalec grof Evgen Valentinis.

V ogerskem državnem zboru je bil dne 22. t. m. vsprejet nagodbeni provizorij in predloga, ki zadeva podaljšanje finančne pogodbe med Ogersko, Hrvatsko in Slavonijo. Vsled te srečne rešitve so dobili red železne krone 1. reda hrvatski minister Josipović, justični minister Erdely in finančni minister Lukacs. Pri tej razpravi v zbornici je prišel v pogovor tudi dogodek v Sjeničaku. Nekateri poslanci so trdili, da so bili ondi umorjeni trije Ogri, in so tirjali, da naj ogerska vlada zahteva zadoščenja od Hrvatske. Komaj so verjeli hrvatskemu ministru Josipoviču, ki je dokazoval, da umorjeni možje niso bili Ogri, in da sploh ni iskati pri tem umoru političnega povoda. — Iz Sjeničaka in okolice so doslej pripeljali 162 moških in ženskih paroma vklenjenih v Zagreb pred sodišče, kjer se vrše stroge preiskave.

Reško vprašanje je prišlo zadnjo saboto pred ogerski državni zbor, ker se je bil reški mestni zastop pritožil zoper uvedenje madjarskega kazenskega postopnika na Reki. Ministerski predsednik Banffy je izjavil, da je pritožba prišla prekasno, ker je zakon že sankcijoniran in pristavil, da Reka spada pod madjarsko vlado in madjarsko zakonodajstvo, dokler se konečno ne reši reško vprašanje. Takó oblastno gospodarijo sedaj Madjari z nekdaj kranjsko Reko! Hrvatski poslanci ministru niso ugovarjali, samo dr. Nedeljković je rekel, da se reško vprašanje glede avtonomije ne da urediti v sporazumu z Italijani, ampak s Hrvati.

Ruski car Nikolaj je bival zadnji čas s soprogo v Darmstadtu, kjer so ga obiskali črnogorski knez Nikolaj, princ Franc Jožef Battenberški, nemški cesar Viljem in državni kancelar knez Hohenlohe. Veliko osupnjenje je pa vzbudilo, ko je car naznanil nadvojvodi badenskemu, da njega in njegove soproge ne utegne več sprejeti.

Srbija ima tedaj zopet novo ministerstvo, ki se je sestavilo tako: Dr. Vladan Gjorgjević ima predsedstvo in zunanje posle, Jefrem Andonović notranje zadeve, Štefan Popović finance, Lozanić trgovino, Kosta Kristić justico, polkovnik Vuković vojno, polkovnik Atanacković stavbe in Andrej Gjorgjević pouk. Sicer trdijo nekateri listi, da je moral odstopiti prejšnji ministerski predsednik Simić vsled tega, ker je brez kraljeve vednosti naročil v Parizu nekaj novih pušk, bolj verjeten je pa vender le uzrok, da je odstopil, ker se je branil napolniti razkralju Milanu prazne žepe.

Na Kreti postane guverner luksenburški polkovnik Schaeffer, za katerega so se zjedinile velevlasti s pogojem, da bode podložnik kake male države. Čas je že, da se napravi na Kreti red. Naši slovenski fantje že silno želijo zapustiti ta dolgočasni in nesrečni otok.

Domače novice.

Osebne vesti. Poročil se je g. Ivan Rebek, stavbeni in umetni ključar v Celju z gospico Josipino Živortnik. Bilo srečno! — Deželni inženir g. Vladimir Hrasky v Ljubljani je imenovan profesorjem na češki tehniki v Pragi. — Višji štabni zdravnik in zapovednik ljubljanske garnizijske bolnice g. dr. Jos. Prehnal je umirovljen. Na njegovo mesto pride višji štabni zdravnik g. dr. Artur vitez Wagner iz Gradca. — Finančnemu ravnateljstvu prideljeni respicijent finančne straže Viljem Robida je imenovan komisarjem v X. činovnem razredu. — Pravni praktikantje gg. Jos. Tekavčič, Jos. Dijak, Rudolf Sterle, Val. Flerin, Ivan Janesch in G. Galle so imenovani za avskultante v okrožju graškega nadsodišča. — Umrl je č. g. Jožef Gerčar, župnik pri sv. Trojici, vsled kapi.

Bohinjska železnica je bila že precej zagotovljena in bi prišla predloga že v kratkem pred državni zbor, ako bi se sploh moglo v zbornici kaj sklepati. Stala bode železnica čez Ture z bohinjsko vred nad 60 milijonov gld. Tudi glede železnice čez Karavanke je poslancem obljubil ministerski predsednik, da se bode ljudem ustreglo in napravile se druge potrebne zveze. Korošci so v tem obziru jako gibčni, Kranjci pa ne utegnejo veliko.

Krožek ljubiteljev ruskega jezika v Ljubljani je zagotovljen. Oglasilo se je že precej gospodov, od sabote naprej pa se vsprejemajo gospodje v posamezne kurze v uredništvu „Slovenskega Lista“ pismeno ali pa ustmeno od 11. do 12. ure dopoludne. Podrobneje v sabotni številki.

Slovensko gledališče. V soboto dne 23. t. m. se je predstavljala velika Schillerjeva tragedija „Marija Stuart“. Ta igra je jedna izmed onih, ki se izvajajo dobro na slovenskem odru. Precizno, časih dovršeno igranje in pa mogočno vplivajoča snov, zajeta iz žalostne zgodovine nesrečne škotske kraljice, je omilila „Marijo Stuart“ našemu občinstvu tako, da je v pretečeni sezoni napolnilo vsekdar gledališče, kadar se je igrala ta žaloigra. Čudimo se torej, da je bilo gledališče v soboto tako slabo obiskano. Gdč. Teršova, ki šteje naslovno ulogo med najboljše svoje uloge, je igrala Marijo Stuart v soboto tako, kakor je še nismo videli igrati. Zato je pa žela že med akti, zlasti pa koncem vsakega dejanja obilo zasluženega ploskanja in priznanja, izvrstna je bila tudi Hana gospodične Ogrinčeve ter gospa Danilova kot kraljica Elizabeta. V maski in igri je bil dovršen gosp. Inemann, pa tudi drugi gospodje (Danilo, Verovšek, Perdan) so zadostili. Ugajala nam je premišljena, mirna igra g. Lovšina. — V petek pride prvikrat na oder opera „La Traviata“ (Dama s kamelijami), uglasbil G. Verdi. Libreto je poslovenil prof. A. Funtek.

Iz Kranjske Gore se nam piše: Nesreča nikoli ne počiva. Zadnjo sredo v jutro našli so blizo rateškega kolodvora mrtvo truplo postarnega moža, kateremu je železnični stroj odrezal glavo, tako da je ob železničnem tiru na jedno stran ležala pomečkana glava, na drugo pa trup. Skoro gotovo se je priletnemu možu zmešalo. — Danes 25. oktobra v jutru našli so na Globočnikovi žagi nad Kranjsko Goro v koči žagarja mrtvega, sedečega na klopi z nagnjeno glavo; srčni mrtvoud mu je upihnil življenje. — Dnevi so krasni, planine še proste snega; mrzlota sosebno ob jutrih in večerih občutljivejša.

Drobne novice. V Železnikih so v nedeljo 17. t. m. slovesno blagoslovili društvene prostore novoustanovljenega konsumnega društva. — Strela je udarila dne 20. t. m. v Zapotoku, sodraške fare, v neko hišo in ubila domače deklè. Istega dne je treščilo v cerkev v Sorici. — V Št. Petru na Krasu se je socijalnim demokratom shod kaj slabo obnesel. Na shod je došlo sedemnajst moških in dve ženski. — Z Gore nad Idrijo se poroča, da je ondi pal 80 let stari strehar raz strehe in se ubil. — V Krškem se je 23. t. m. ustrelil v glavo sedlar Jožef Pongratz. Vzrok samomoru ni znan; zapustil je vdovo in troje nepreskrbljenih otrok. — Kranjski fantje že tri leta popolnujejo moravški pešpolk v Brnu, ker nima Moravska vsled izseljevanja v Ameriko dovolj vojaških novincev. — Na železnični tir kamniške železnice je 23. t. m. neki zlobnež naložil precej debelega kamenja. Vlak se je v pravem času ustavil. — Vodovod v Gorenjem in Dolenjem Logatcu bode gotov do prihodnjega poletja. — Cementna tovarna na Zidanem Mostu je slovesno praznovala 40letnico svojega obstanka. — V Pontablju je pretekli petek pogorelo 5 hiš. — „Primorca“ hoče g. Gabršček izdajati prihodnje leto trikrat na mesec. — V Trstu so včeraj ustavili delo vsi delavci v skladiščih in fakini spediterjev. Zahtevajo zboljšanja svojega položaja. — Ljudsko šolo v Idriji so do 4. novembra zaprli radi legarja. — Poljanski trg v Ljubljani bodo priredili za otroško igrališče. — Poslopje c. kr. deželne vlade v Ljubljani bode prihodnji teden pod streho.

Ali je slučaj? „Slovenec“ ima navado, da hvali „za domačo zgodovino velevažni znanstveni list“ „Argo“ v posebnih člančičih, menda zaradi tega, ker izhaja ta list v nemškem jeziku. Jednakega znanstvenega slovenskega lista „Slovenec“ nikoli ne omenja, dasiravno ga uredništvo tudi prejema brezplačno.

Planinske vesti. V Aljaževem stolpu na Triglavu se je letos vpisalo v ondi razpoloženo knjigo 313 hribolazcev. Obisk stolpa raste vidno. L. 1895. se je vpisalo v knjigo 161, l. 1896. 209, letos pa že 313 turistov. — Mozirsko kočo na Golčki planini je letos posetilo 76 izletnikov, v spominsko knjigo na Gori Oljki pa se je vpisalo 143 turistov. — V „Vodnikovo kočo“ je vlomil tat in pobral več stvarij.

Ilustrovane slovenske dopisnice s slikami dr. Franceta Prešerna, otoka bleškega in Prešernovo rojstno hišo so v korist družbe sv. Cirila in Metoda založile uzorno požrtvovalne litijske Slovenke. Za isto družbo je založila tudi tržaška Slovenka g. Mar. Škrinjar ilustrovane dopisnice s slikami: viteza Nabergoja, Kontovelja, stolne cerkve sv. Justa in Miramara.

„Trompetarja“ iščejo ljubljanski Nemci, kakor razglaša „Südmarka“ v graški „Tagespošti“. Porabili bi ga tudi v neki ljubljanski trgovini z železom. Bog ve, katera tvrdka z železom potrebuje trompetarja „Südmarkovca“!

V Hamburgu bode velika turnarska slavnost, za katero so oglasili vdeležbo tudi turnarji iz južne Avstrije. Morda pojdejo tudi odposlanci naših Nemcev v Berolin, kjer se pripravlja „sijajna“ — „Simpathiekundgebung“ za stiskano avstrijsko Nemštvo.

Mestni urad celjski si upa s Slovenci uganjati raznovrstne burke. V petek popoldan je bilo obsojenih nekaj slovenskih dijakov, večinoma osmošolcev — „wegen Inscenirung einer Rauferei“ na 5 oziroma 2 gld. globe in jim je bil dan rok za priziv 24 ur. V misli, da jim priziv nič ne pomaga, so se mislili udati usodi. Kaj jih bo čakalo na gimnaziji od strani Končnika, so vedeli. Dva sta se vender ojačila in oglasila priziv. Na vprašanje, zakaj, sta povedala, da se ne moreta dati kaznovati za slučajnost, da sta bila zraven, in da jih je jeden prav krepko z nožem dobil po glavi. Predstojnik je tedaj poklical precej dve priči in vprašal, če sta se dotičnika tepla; ali ti dve priči in tretja, koja je bila v nedeljo dopoldne zaslišana, so izrekle: „Ja, dabei waren's, aber ob sie gerauft haben, wissen wir nicht.“ Na to je bila sodba razveljavljena in dotičnika oproščena. Sedaj se pa vpraša, kaj bode z drugimi, ki so bili itak po nedolžnem obsojeni, a si niso upali ugovarjati? Kaj se poreče na gimnaziji? Sicer je pa slučaj vreden, da se spravi na višja mesta, zakaj to je že skrajno, koga obsoditi za nič in čakati. Če bode ugovarjal, bodemo še-le preiskovali, če ne, pa tudi dobro. Mislijo si namreč, naj trpijo, ker so „bindišarji“!

Dr. Frischauf. Iz Celja se nam piše: Vseučiliški profesor dr. Frischauf je v zadnjem času predmet obilega psovanja od strani raznih nemškonacijonalnih listov in nezrelih nemških pobalinov graških. Vse to zaradi njegovega, nam prijaznega govora, kojega je govoril ob priliki svoje 60letnice v Mozirju. Celjska „Vahtarica“ se iz njega norčuje in ga smeši zaradi njegove pleše. Uredniku Ambroschitzu (nekdaj Ambrožič) bi pač svetovali, da se ogleda po lastni uredniški sobi, kjer najde lisjaka Bismarcka, in da o njem kako pametno zagode, če pa že tega noče, naj pa samega sebe nekoliko v zrcalo pogleda in naj zapoje slavospev svoji grbi in raztrganemu klobuku. Zanimivo je, kar je svoj čas dr. Frischauf na opazko nekega prijatelja, ki ga je opozoril na posledice njegovega govora, rekel: „Allfälligen Beifallskundgebungen sehe ich mit Vergnügen entgegen“. Tako je prav! — Iz Gradca se nam pa piše nastopno: Ko so minolo sredo, dne 20. t. m., nemški dijaki demonstrovali na prav huronski način proti profesorju Frischaufu, bili so slovenski visokošolci zbrani nedaleč proč v restavraciji „Neu-Graz“. Še pod utisom razgrajanja sklenili so odgovoriti tej demonstraciji, a ne z razgrajanjem, marveč z deputacijo k prof. Frischaufu. V petek je bila deputacija pri občespoštovanem profesorju, kateri je slovenske akademike jako prijazno sprejel in prosivši jih, naj ne prirede protidemonstracije, dejal, da ga početje nemških dijakov ne more odvrniti od njegovega prepričanja: on je vnet za planinstvo in za društva, ki je pospešujejo, naj si bodo slovenska, ali nemška. Nato se je prof. Frischauf od slovenskih poslancev jako prijazno poslovil. Nemška demonstracija je bila brezpomembna in mi bi ne spominjali več na njo, da odgovor našega akademičnega dijaštva ni eklantanten dokaz, kako bedasta in neumestna je bila beseda Wolfova o „manj vrednih narodih“. Če se naša „manjša vrednost“ kaže v tem, da Nemce moralno nadkriljujemo, ondaj lahko prenesemo le-to očitanje.“ —n.

Po mokraško je naredil celjski vodja mokračev in njih državnozborski kandidat Filip Ropas. Pred kratkim je zaprl svojo gostilno ali jo moral oddati; kakor se čuje je pustil 200 gl. dolga, katerega trpi njegov založnik s pivom, ki je bil porok za najemnino.

Zakaj je v Celju v „Narodnem domu“ gostilna? — Zato, da hodijo nekateri narodnjaki k zagrizencu Kosserju svojo žejo gasit. Prihodnjič imena!

Socijalni demokratje in volitve za delavsko zavarovalnico proti nezgodam v Trstu. Tudi socijalni demokratje pričeli so s svojo agitacijo za te volitve. V Trstu so v ta namen imeli že več shodov, v ponedeljek pa so ga priredili v ljubljanski kazini. Vdeležba ni bila mnogo številna, zato so se pa tisti, ki so prišli, bolje zabavali. Spoprijeli so se med seboj. Ko so se pošteno ozmerjali in ko so iz zborovalnice z bratsko ljubeznijo vrgli na prosto tiste, ki so preveč visoko plavali v socijalno-demokratski raj, mogel je še-le končati svoj govor z Dunaja naročeni nemški (židovski?) govornik Kaff. Govoril je splošno o delavskih zavarovalnicah ter, ne poznajoč razmer, se le semtertje obdrgnil ob laške gospode pri tržaški zavarovalnici. Komičen vtis je naredilo njegovo naročilo do tistih dveh slovenskih delavcev, katera socijalni demokratje mislijo voliti. Priporočal je samo njima nepristranost in „Geduldsamgkeit“. G. Zadnik je nato govoril o gotovi „zmagi“, ter napadal krščanskosocijalne delavce, da niso prišli na shod. S tem so baje pokazali, da se za te važne volitve prav nič ne brigajo. G. Štefe je po Zadnikovem govoru želel pojasnila, če nameravajo socijalni demokratje pri volitvah postopati povse samostojno, ali se mislijo tudi oni obrniti na vodstvo polit. društva „Edinost“ v Trstu, ki vodi te volitve. To bi bilo le pravilno, ker s cepljenjem glasov bode socijalna demokracija zopet pomagala le nasprotnikom Slovanov. G. Zadnik je skrajno razgret povedal, da socijalni demokratje ne iščejo družbe z „Edinostjo“, ker ta nima nič delavcev za seboj (kako pa je dobil Nabergoj pri volitvi pete skupine na tisoče glasov?), ni na krščanske socijalce, ker ti ne znajo nič. Prišli so v okrajno bolniško blagajno ljubljansko in tam tako delali, da jo je moral prevzeti ljubljanski magistrat. G. Štefe je Zadniku odgovoril, da je takega odgovora pričakoval. Socijalna demokracija pomaga Lahom, da obsedé na zavarovalniških sedežih. Socijalni demokratje pač sami vedo, da na slovenski zemlji še niso tako močni, da bi zmagali s samostojnimi kandidati, a vender v tako važni volitvi cepijo delavske glasove. Sploh pa krščansko-socijalci ne morejo sodelovati s socijalnimi demokrati, če ti postavljajo samostojne kandidate, in če prezirajo „Edinost“. Da naši delavci niso prišli na socijalnodemokratsko vabilo v kazino, še ni dokaz, da se za volitve ne brigajo. Res pa je, da je glede teh volitev od krščansko-socijalne strani prišel prvi poduk, in da so krščansko-socijalni delavci pripravljeni za boj. V okrajni bolniški blagajni ljubljanski pa so se krščanski socijalci s toliko vnemo zavzeli za interese delavcev, da se je zdelo ljubljanskemu magistratu to delo presocijalno. Če ima bolniško blagajno za kratek čas — rekurz je vložen — v oskrbi magistrat, ni to krivda krščanskih socijalcev, pač pa samooblastnost ljubljanskega magistrata. G. Zadnik je odgovoril, da o teh stvareh samo socijalni demokratje vse razumejo, ter je s „slavo“ na socijalno demokracijo zaključil shod, slovenski socijalni demokratje pa so zapeli nemško pesen: „Das Lied der Arbeit“.

Uganjka. Liberalec dr. Tavčar lovi po Kranjskem „dihurja“ in klerikalec dr. Kulavic lovi po ljubljanskem semenišču „hudirja“. Kaj je to?

Društva.

Ženski zbor „Glasbene Matice“ je izvolil za predsednico gospo dr. Jenkovo, namestnico g. dr. Ferjančičevo, tajnico gdč. Zorko Krsnikovo, namestnico gdč. Mihelo Javornikovo, blagajničarico gdč. Briski, namestnico gdč. Mihelič, rediteljice g. Marijo Dev, Leo Kališ, Avgusto Nolli in Leo Trtnik. Odbornice so: gospa dr. Gregoričeva, gospa dr. Hudnikova, gospa Juvančičeva in gospa Peršeljeva.

Slovensko planinsko društvo snuje odsek amater-fotografov. Že načrt odsekovih določil kaže, da je društvo v svojem delovanju zopet storilo važen in vsestransko koristen korak; kajti s pripomočjo tega odseka pridobilo bode društvo brez posebnih stroškov polagoma slike vseh koč planinskih pokrajin in drugih važnih predmetov. Odsekovi člani pa bodo dobili strokovna navodila za fotografiranje in vežbanje. Njih proizvodi pa bodo dobili veliko več veljave, ker pridejo v javnost. Odsek namerava vže letos napraviti malo razstavo. Shod za osnovitev tega odseka vršil se bode dne 28. oktobra t. l. ob 8. uri zvečer v društveni sobi „Slov. plan. društva“ v Narodnem domu, kamor so vabljeni vsi slovenski amater-fotografi. Člane sprejema osrednji odbor „Slov. plan. društva“ pismeno in ustno.

Književnost in umetnost.

Fran Sal. Koželjski: Poduk v igranju na citrah. I. zvezek 1 gld. 50 kr., II. zvezek 1 gld. 50 kr., III. zvezek 1 gld. 30 kr. Založil L. Schwentner, knjigar v Brežicah. Ljubiteljem igre na citrah ponuja podjetna slovenska tvrdka Schwentnerjeva v prikupljivi elegantni obliki prvo in jedino učno delo citrarsko v slovenskem jeziku. Delo to smemo pohvaliti in je priporočiti. Pouk o igri na citrah je jasno in lahkoumljivo podan in je združen na primernih mestih s kratkimi, a jedrnatimi podatki o sistemu glasbene teorije. Celo delo diči vzpričo tega znak resno in vestno sestavljenega pedagogiškega dela. Praktiški del Koželjskega citrarske šole podaje pa v zanimivi razvrstitvi obilo skladb, primernih odnosni stopnji izvežbanosti. Kar te skladbe posebno odlikuje, je slovenski značaj, v katerem so pisane. Večinoma so skladbe povzete

iz zaklada slovenske narodne pesmi, katero poslednjo najdemo v marsikaterem venčku, fantaziji in v varijacijah. Kakor je pri vsakem učnem delu naravno, zahteva tudi Koželjskega citrarska šola, da se dopolni v nji obseženi učni materijal v svrho vežbanja z drugimi citrarskimi skladbami, ker ne more in ne sme zadoščevati le ono, kar je najti v šoli, kajti poslednja je in ostane, naj si je še tako obširna, le učno navodilo.

„Nova Nada“. Zbornik zabave i pouke. Knjiga I. Svezak 1. Izdao Vladimir J. Teharski. Beležiti imamo veselo prikazen izmed krogov jugoslovanskega dijaštva. Zagrebški akademik (Jelovšek) je začel izdajati zbornik, ki je pač v prvi vrsti namenjen dijaštvu, a vender vreden tudi velikega zanimanja naše inteligence. Temeljite kritike nam pričajo o resnem delu naše študujoče mladine jugoslovanske. „Nada“ sprejema drage volje tudi slovenske pesniške in prozajične proizvode, kakor nam kaže že prvi, 40 stranij obsegajoči zvezek. Ne moremo si kaj, da bi ne priporočili tega zbornika našemu dijaštvu in našej inteligenci kar najtopleje. Prvi zvezek „Nade,“ ki bo izhajala mesečno, obsega poleg nekaj hrvatskih in slovenskih pesmic prozajičen spis „Sanke,“ dramo, „Prijelom,“ „Robovanje,“ „Bogomilska narodna pripovijest,“ obširno, temeljito „Literarno“ in „Kazališno kroniko“.

Planinski Vestnik prinaša v 10. štev. tole vsebino: Z Bogom, planine! F. S. Finžgar. Planinskemu dekletu. F. S. Finžgar. Dvakrat črez Ture. 6. (O polnoči nazaj črez Ture.) Spisal J. M. Iz Sevastopola skozi Jalto v Simferopol. Spisal Ljudevit Stiasny. Društvene vesti. Književnost.

Slovanski svet.

„Starčevičev Dom“ v Zagrebu morda vender le ne pride na dražbo. Vsled želje dra. Mile Starčeviča preložena je dražba na mesec dnij. Dobiti hoče sredstev, da ga ohrani Frankovcem. V slučaju dražbe pripravljeni so Madjarji dražiti do najvišje vsote.

Francosko-češki dnevnik se bode osnoval v Pragi. Sotrudniki mu bodo mnogi odlični Parižani, med njimi bivši minister Flourens. Listu ne bode samo zadača gojiti vzajemnost med Francozi in Čehi, nego tudi vzajemnost med Francozi in Jugoslovani.

V Zadru se je osnoval odbor, ki bode za dijake na hrvatski gimnaziji nabiral radodarne darove. Italijani so vse storili, da bi škodovali temu zavodu. Utemeljili so konvikt „Tommaseo“ in „Lega“ siplje kakor iz rokava denar za izdajice hrvatske narodnosti.

V Črni Gori namerava knez sezidati železnico, seveda le v nižini od Skaderskega jezera proti Podgori in v obče v planjavi.

V Rusiji zasnujejo več novih tehničnih in rokodelskih šol. — V Slavjanskem blagotvoriteljnem občestvu zasnujejo posebna darila za najboljše prevode na ruski jezik del prvih slovanskih pisateljev in obratno. — Proti koncu oktobra odkrijejo v Tiflisu prvo kavkaško razstavo vrtnih kultur. — Dalje časa so se pripravljali, kakó bi zasnovali pravila kmetijskih društev v pomoč kmetijstvu. Letos so jih izdelali, in so dobila uže potrjenje.

Povodom pokopa Vukovih kostij v belgrajski saborski cerkvi, so položili Srbi v sličen sarkofag tudi ostanke Dositeja Obradovića. Dositej Obradović, veliki srbski narodni učitelj, je bil pokopan pred saborsko cerkvijo 21. marca 1811.; ko se je popravljala cerkev, so ga položili v nov grob 11. septembra 1837. Ta grob so letos 11. t. m. odprli in položili telesne ostanke slavnega Dositeja na desno, otca Vuka na levo stran pri vhodu v saborsko cerkev.

Nemiri na Hrvatskem se vedno ponavljajo. Gibanje je nastalo med narodom v Gračacu in do nemirov je prišlo pri Sv. Martinu pod Okićem, v samoborskem okraju, kjer so kmetje iskali pri katoliškem župniku madjarsko zastavo.

Petdesetletnico so praznovali Hrvatje zadnjo soboto, odkar je hrvatski jezik poslovni jezik pri vseh uradih v Banovini. Posebno veselo se ta petdesetletnica ni mogla praznovati, ker je domovina hrvatska zamotana v domači razpor in jo vrh tega še teži obsedno stanje v 12. okrajih. V zagrebškem gledališču je bila sijajna predstava jako hvaljene opere „Porin“. Pred opero se je zapela hrvatska himna „Lepa naša domovina“ in gospa Šramova je deklamovala Preradićevo pesem „Rodu i jeziku“.

Zanimiva prepoved. Ban Khuen Hedervary je ženskam na Hrvatskem prepovedal govoriti o volitvah, ker taki pogovori motijo javno varnost in red.

V Čevdadu bodo v kratkem praznovali slovesno jednajstoletnico zgodovinarja Pavla Diacona. Namerava se izdati njegova zgodovina „Historia Langobardorum“, ki leži kot rokopis v čevdadskem muzeju. Pri slavnosti se bode pela neka himna, katero je zložil Pavel Diacon in vglasbil Gvido iz Arezza. V zgodovini Pavla Diacona so najvažneji podatki za najstarejšo zgodovino beneških Slovencev.

Čehi bodo spravili vprašanje glede Komenskega šole pred državni zbor. — „Češki Sokol“ na Dunaju je praznoval minolo soboto slavnost tridesetletnega obstanka. Ronacherjeva dvorana je bila natlačena dunajskega Slovanstva. — Društvo čeških trgovskih pomočnikov se je ustanovilo na Dunaju. Češki Dunaj raste!

Grof Aleksander Fredro, znani poljski pisatelj veseloiger, je dobil v Lvovu spomenik. V nedeljo so mu ga slovesno odkrili.

Rusija ima po najnovejših sporočilih 4200 javnih bolnic z 91.302 posteljama, v katerih se leči na leto približno 1,500.000 bolnikov. Sem pa ne spadajo vojne bolnice, katerih je tudi veliko. Sedaj se je pokazala potreba, da se pomnoži število bolnic in nameravajo se napraviti v mnogih samostanih praktične bolnice, za katere bodo študirali menihi na zdravniških šolah.

Grof Tolstoj je obolel. Osemdesetletni starček bode moral prestati operacijo, a ni nevarna.

Razne stvari.

Biserna maša sv. Očeta. Dne 1. januvarja bode 60 let, ko je papež Leon XIII. daroval prvo sv. mašo. Ta dan se bo jako slovesno praznoval po vseh cerkvah katoliškega sveta.

V graškem občinskem svetu se je ustanovil krščanskosocijalni klub. Pristopilo mu je sedem občinskih svetnikov.

Velike povodni so imeli v raznih krajih Italije. Provzročile so ogromno materijelno škodo. Ponesrečilo pa se je tudi mnogo oseb.

Ženske na vseučiliščih. V Lvovu je upisanih na ondotnem vseučilišču 51 slušateljic. Na dunajskem vseučilišču pa se je letos vpisalo 13 slušateljic za filozofsko fakulteto.

Volkovi v Bosni. V Bosni se klatijo še cele tolpe volkov. Nedavno so v petrovaškem okraju zakadili se v čredo ovac, katerih ostanke so našli kmetje v gozdu.

Milijonar morilec. V Genfu na Švicarskem so dne 18. t. m. zaprli nekega tovarnarja, ki je umoril svojo ženo, da bi se oženil s svojo ljubico. Morilec je večkraten milijonar.

Žrtva Röntgenovih žarkov je postal Edison. Pri eksperimentih so žarki tako slabo vplivali na njegov organizem, da je slavni mož najprej izgubil lase na glavi, potem so mu izpadli nohtovi in slednjič je izgubil vid.

V Ameriko, in sicer v Zjedinjene države, se je preselilo od 1. julija 1896 do 30. junija 1897 l. 230.832 oseb, t. j. 112.435 oseb manj, kakor prejšnje leto. Gospodarska kriza je uzrok, da so se ljudje začeli bati Amerike. Med priseljenci jih je iz Avstro-Ogerske v letu 1896/97 33 tisoč, iz Rusije 22 tisoč, iz Nemčije tudi 22 tisoč, iz Anglije 9 in iz Irske posebej 28 tisoč, iz Švedske 13 tisoč in iz Italije 54 tisoč.

Socijalistična jednakost. Socijalnodemokratski poslanec Dašinski se vozi pred parlament v elegantni kočiji. Spremlja ga lakaj v livreji! — Kolovodja Anseele je zapravil pri kongresu v Curihu s svojo drago polovico nad 1000 frankov.

Somišljeniki!

V spopolnitev krščanskosocijalne delavske organizacije, se je sprožila misel, ustanoviti v Ljubljani nepolitično delavsko poučno in zabavno društvo. Visoka c. kr. deželna vlada je potrdila pravila „Slovenske krščanskosocijalne delavske zveze“ s sedežem v Ljubljani in s tem dovolila, ustanoviti prepotrebno društvo.

Pripravljalni odbor te zveze, v kateri bo prostora za vso krščanskosocijalno delavstvo v Ljubljani, stopa sedaj pred Vas, da mu pomorete oživiti novo društvo, kateremu je med drugim glavna naloga, zbirati v svojem krogu mlade, nepopačene mladeniče, jih varovati kvarljivih socijalnodemokratskih nazorov s poučnimi predavanji in pošteno zabavo.

Temu našemu delavstvu omislili bodemo tudi v najkrajšem času zastavo, pod katero se bodemo zbirali v slogi in navduševali za vse svetinje milega slovenskega naroda.

Slovenci, somišljeniki! Pristopajte v obilnem številu „Slovenski krščanskosocijalni delavski zvezi“, bodisi kot ustanovniki (ustanovniki plačajo jedenkrat za vselej 10 gld. ne glede na spol in stan,) bodisi kot podporni udje (plačajo najmanj 2 gld. na leto ne glede na spol in stan), ali pa kot redni udje, katerim se bodo doneski določili na ustanovnem zboru (svote 60 kr. na leto donesek rednega člana ne bode presegal). Izobraženo slovensko delavstvo hočemo dobiti! To naše stremljenje podpirati pa je dolžnost slehernega poštenega Slovenca.

Bog čuvaj slovensko krščanskosocijalno delavstvo! Živela misel krščanskosocijalna!

Pripravljalni odbor „Slovenske krščanskosocijalne delavske zveze“ v Ljubljani.

JOSIP REBEK,
ključavničarski mojster,
Francovo nabrežje št. 13. **LJUBLJANA** Francovo nabrežje št. 13.
Priporoča svojo delavnico za naročanje vseh
ključavničarskih del
ter napeljavo
hišnih telegrafov in telefonov.
11 (52—41) Postavlja strelovode
in prevzema tudi posamezna dela te stroke.
Cene nizke.

Ignacij Čamernik
kamnosek,
v Ljubljani, Poljske ulice 28.
Priporoča se prečastiti duhovščini za vsa
kamnoseška cerkvena dela
oltarjev, prižnic, obhajilnih miz i. t. d.
Ima tudi lepo zalogo raznovrstnih
nagrobnih spomenikov
preskrbljuje na željo cele rakve.
Priporoča se tudi stavbinskim mojstrom in hišnim posestnikom za vsa stavbinska dela iz trdega kraškega kamna, katera točno, solidno in po nizkih cenah napravi.
Brezplačno izdeluje narise, napravlja obrise za cerkvena in stavbinska dela.

Odgovorni urednik: Svitoslav Breskvar. Izdajatelj: Konzorcij „Slovenskega Lista“. Tisek J. Blasnikovih naslednikov v Ljubljani.